

Kl. 13:45

Søren Krarup (DF):

Hr. Morten Østergaard sagde faktisk, at der ikke er nogen forskel på mænd og kvinder. Så kan han have fortalt sig, men det sagde han.

Jeg kan ikke lade være med at nævne, at han, når nu han også taler om fødsler, siger: Hvis det skal ske på biologisk maner. Efterhånden synes jeg, vi kommer derud, hvor alt faktisk snart flyder, fordi der ikke er noget, der overhovedet må stå fast.

Men så vil jeg sige, at jeg jo tidligere har haft lejlighed til at rejse og tale med hr. Morten Østergaard, og jeg har bl.a. haft den fornøjelse at eksaminere ham i Det Radikale Venstres historie. Og jeg vil jo spørge ham: Er han ikke selv i stand til at se en himmelvid afstand imellem det, han siger, og det, som bl.a. Jørgen Jørgensen og de radikale fædre stod for i retning af frihed, i retning af respekt for familien? Jørgen Jørgensen underviste sine børn selv, fordi han netop ikke ville have dem ind i en institutionaliseret opvækst. Det var respekt for frihed. Har hr. Morten Østergaard alligevel ikke en fornemmelse af, at den træder han på som repræsentant for et moderne Det Radikale Venstre, der forholder sig til ligheden, men overhovedet ikke har respekt for friheden?

Kl. 13:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 13:47

Morten Østergaard (RV):

Jeg er nødt er til at holde fast i, at den, jeg citerede, var hr. Jens Vibjerg, som konstaterede, at det er åbenlyst, at der er forskel på mænd og kvinder, og jeg sagde: Det er jeg enig i. Så fortsatte jeg med at sige, at der også er forskel på mænd og mænd, og det vil jeg stadig væk fastholde.

Men med hensyn til de radikale frihedsbegreber vil jeg sige, at jeg overhovedet ikke skammer mig over dem i forhold til sådan et lovforslag som det her, fordi det netop handler om frisind. Det handler om at komme ud af forstokkede konservative normer om, hvordan samfundet skal indrettes. Det handler om at sørge for at påvirke normer i et moderne samfundsliv, hvor vi – mænd og kvinder – heldigvis er på arbejdsmarkedet; i visse sammenhænge er vi stadig væk ikke i mål, bl.a. vedrørende lige løn, og på barselområdet er vi heller ikke i mål.

Skulle den lykkes overgå mig, at jeg skulle være far, kan jeg for mit eget vedkommende sige, at så har jeg da ingen intentioner om, at vi på

grund af forstokkede gamle normer ikke skulle benytte os af den frihed, det er at indrette sig, præcis som man har lyst til. Og det er netop det, det har forslag sigter mod. Det er nemlig at sørge for at påvirke det arbejdsmarked, hvor normerne i dag – normerne i dag – åbenlyst også i befolkningens opfattelse forhindrer det, fordi det bl.a. er uset på en lang række arbejdspladser, at mænd skulle tage 12 ugers barselorlov. Vi skal have påvirket de normer af hensyn til både friheden i dag og de lange radikale frihedstraditioner.

Kl. 13:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er ikke flere spørgere, så jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er Enhedslistens ordfører, fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 13:48

(Ordfører)**Johanne Schmidt-Nielsen (EL):**

Jeg vil da starte med at sige til hr. Krarup, at jeg er ganske overbevist om, at jeg fortsat vil beskæftige mig med lighed mellem kønnene, når jeg er over 50 eller sågar 60 år. Og med de meldinger, der kommer fra Dansk Folkeparti i dag, vil jeg da stille mig tvivlende over for, om menneskelig modenhed nødvendigvis skulle være sammenhængende med alder.

Hvis det her beslutningsforslag, som oppositionen inklusive Enhedslisten i dag fremsætter, om at øremærke 3 måneders barselorlov til faren bliver vedtaget, vil det være et rigtig stort skridt i den rigtige retning. Der er i den grad brug for en mere ligelig fordeling af barselorloven mellem forældrene.

Hvis vi helt selv kunne bestemme i Enhedslisten, havde forslaget været kønsneutralt, for hvad er det egentlig, man siger, når man øremærker til mænd? For det første siger man, at den normale barselorlov er til kvinder, og at der så i øvrigt også er en slat til mænd. Mor er den primære, og far er nummer to. For det andet siger man, at der er en mand. Nu findes der også børnefamilier, der består af f.eks. mor, mor og barn frem for far, mor og børn, og når det forhåbentlig bliver tilladt, at også et homoseksuelt par bestående af to mænd kan adoptere, så vil der også findes den slags familier. Formuleringen understreger og bekræfter med andre ord den stereotype familiekonstruktion, nemlig at en familie består af far, mor og børn, og at mor er den bedste. Det optimale forslag set fra Enhedslistens side havde derfor været kønsneutralt. Folketinget skal ikke blande sig i, hvordan